

det ligger, men en tilkendegivelse af, at vi gerne ser andre løsningsforslag.

Else Theill Sørensen (KF):

Som andre også har anført, er der mange, der bruger alternativ behandling, og der er mange, der bliver hjulpet af den. Der er også en stigende tendens til, at det etablerede sundhedssystem ikke bare accepterer det alternative, men arbejder sammen med det og henviser til det.

Imidlertid er der et meget stort og stigende udbud af alternative behandlere og behandlinger, og derfor vil jeg og Det Konservative Folkeparti ikke være afvisende over for Dansk Folkepartis beslutningsforslag om en registreringsordning. Vi vil se positivt og konstruktivt på det under udvalgsbehandlingen.

For os er det væsentligt, at der bliver tale om en brancheadministreret registreringsordning, at der ikke er tale om en autorisationsordning, at der ikke er tale om en offentlig anerkendelse eller blåstempling af de enkelte behandlingsmetoder eller behandlere.

Lad mig sammenfattende udtrykke den konservative holdning med ordene: Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med åbent sind.

Kamal Qureshi (SF):

ISF er vi imod monopoler. Vi vil gerne have sygdomsbehandling og forebyggelse varetaget af mange andre grupper end kun læger og sygeplejersker. Vi ser gerne flere aktører på området.

Det er lidt ærgerligt, at det her forslag på et eller andet plan er blevet så meget afstemt efter regeringen, for at de overhovedet kunne sige, at de var positivt indstillet over for det, at mange af de gode elementer, som kunne have været med, ikke er med. Derfor er vi positive over for muligheden for at diskutere det her, men synes ikke, at forslaget er vidtgående nok.

Vi så gerne, at der blev mulighed for at lave en reel autorisation af flere af behandlerne, på samme måde som vi har fået på kiropraktorumrådet, for psykologer og for andre faggrupper, sådan at patienterne har mulighed for at få hel eller delvis dækning af de udgifter, der er forbundet med behandlingen, når der er nogle af de her faggrupper, som er i stand til at gå ind og tilbyde en behandling, som har en virkning.

Vi så også gerne, at andre behandlere kom ind i en lignende udvikling, som kiropraktorer og lignende faggrupper har været i. Vi synes ikke, det er tilstrækkeligt, at man på et eller andet plan cementerer den nuværende model, hvor

det offentlige ikke påtager sig nogen som helst form for opgaver i forhold til autorisation, ikke vil være med til, at der gives nogen som helst form for tilskudsordning, ikke vil være med til, at der kommer en tilsynsordning, sådan at man kan få sikret, at behandlingen ikke er farlig for patienterne, og alle de øvrige forbehold, som regeringen ved ministeren og Venstres ordfører allerede har tilkendegivet.

SF ønsker en reel behandlingsfrihed, sådan at patienter, som har en sygdom, har smerter eller har et problem, kan gå ind og få et tilbud om den behandling, som hjælper dem, og få offentlige penge med sig til at dække udgifterne til den sygdom, som de ønsker behandling for, frem for at staten eller regeringen går ind og siger, denne her behandling skal være offentligt støttet, denne her behandling skal ikke være offentligt støttet.

Det afgørende er, at der er en behandling, som er i stand til at hjælpe på patienternes problemer, så skal det være et tilbud til patienterne.

Kl. 15.05

I øvrigt synes vi også, det kunne være sundt, hvis nogle af fagene fik mulighed for at skabe en meget klar profil i forbindelse med en autorisationsudvikling og i forbindelse med en uddannelsesmodel, lidt ligesom vi har fået på kiropraktorumrådet.

Så vi synes, at intentionerne i det her forslag er o.k. og udmærkede, men vi synes dog, at det her forslag vil parkere de alternative behandlere uden nogen som helst form for mulighed for at skabe en udvikling, som det offentlige går ind og tager aktivt del i. Så vi kan ikke støtte forslaget, sådan som det foreligger, vi ser hellere, at vi får en mere markant fremadrettet udvikling, og vi arbejder på at fremsætte et lovforslag, som inddrager de elementer.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg synes, at SF's ordfører lægger op til en ganske interessant udvikling af sundhedsvæsenet og de dermed følgende udgifter. Jeg kunne godt tænke mig en form for afgrænsning, også af hensyn til patienternes sikkerhed, men bestemte også af hensyn til de offentlige sundhedsudgifter. Nu nævner jeg bare tre af de forskellige behandlinger, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget: zoneterapi, magnetiske strygninger, håndspålæggelser. Skal de alle tre med i det, som det offentlige skal støtte, hvis nu det kan